

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1986-1987**

24 FEBRUARI 1987

Ontwerp van wet tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten vastgesteld ter uitvoering van artikel 1 van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning (art. 3 en 6, 3°)

VERSLAG

**NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE AANGELENHEDEN
UITGEBRACHT
DOOR Mevr. VAN DEN POEL-WELKENHUYSEN**

Van dit ontwerp heeft de Commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden het artikel 3 en het artikel 6, 3°, waarin de bekrachtiging wordt voorgesteld van de koninklijke besluiten nrs. 481, 490 en 491, besproken tijdens haar vergadering van 24 februari 1987.

BESPREKING

Koninklijk besluit nr. 481 (art. 3, 1° van het ontwerp van wet)

Het koninklijk besluit nr. 481 (*Belgisch Staatsblad* van 15 januari 1987) vervangt respectievelijk de woorden « stij-

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

1. Vaste leden : de heren Paque, voorzitter; Cardoen, Doumont, Flagothier, J. Gillet, Lafosse, Langendries, Luyten, de dames Maes-Vanrobaeys, Panneels-Van Baelen, de heren Peetermans, Pinoie, Toussaint, Vandenhaute, Vanlerberghe, J. Van Eetvelt, Van Rompaey en mevr. Van den Poel-Welkenhuysen, rapporteur.

2. Plaatsvervangers : de heer Willemsens.

3. Andere senatoren : de heren Minet en Trussart.

R. A 13807**Zie :****Gedr. St. van de Senaat :**

481 (1986-1987) N° 1 : Ontwerp van wet.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1986-1987**

24 FEVRIER 1987

Projet de loi portant confirmation des arrêtés royaux pris en exécution de l'article 1er de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi (art. 3 et 6, 3°)

RAPPORT

**FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR
PAR Mme VAN DEN POEL-WELKENHUYSEN**

La Commission de l'Intérieur a examiné, au cours de sa réunion du 24 février 1987 les articles 3 et 6, 3°, du projet de loi, qui proposent la confirmation des arrêtés royaux n°s 481, 490 et 491.

DISCUSSION

Arrêté royal n° 481 (art. 3, 1°, du projet de loi)

L'arrêté royal n° 481 (*Moniteur belge* du 15 janvier 1987) remplace respectivement les mots « coefficient d'accroisse-

Ont participé aux travaux de la Commission :

1. Membres effectifs : MM. Paque, président; Cardoen, Doumont, Flagothier, J. Gillet, Lafosse, Langendries, Luyten, Mmes Maes-Vanrobaeys, Panneels-Van Baelen, MM. Peetermans, Pinoie, Toussaint, Vandenhaute, Vanlerberghe, J. Van Eetvelt, Van Rompaey et Mme Van den Poel-Welkenhuysen, rapporteur.

2. Membres suppléants : M. Willemsens.

3. Autres sénateurs : MM. Minet et Trussart.

R. A 13807**Voir :****Document du Sénat :**

481 (1986-1987) N°1 : Projet de loi.

gingscoëfficiënt » en « stijgingspercentage » vermeld in de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit nr. 263 van 31 december 1983 door de woorden « evolutiecoëfficiënt » en « evolutiepercentage » teneinde een negatieve stijging toe te laten bij het berekenen van de dotaties van het Gemeentefonds en het Fonds der Provinciën.

Om terugbetalingen van reeds gestorte bedragen te voorkomen, voorziet het koninklijk besluit dat in zulk geval de verschillen zullen afgehouden worden van de dotaties van het volgende jaar. Daarenboven wordt voorzien dat op deze verschillen de verdeelsleutel van het jaar waarin de overschrijding plaatsvond moet worden toegepast.

Op de vraag van een lid deelt de Minister van Binnenlandse Zaken mee dat hij inderdaad, zoals dit door hem op een vergadering van de burgemeesters van de regio Bergen-Borinage werd megedeeld, bereid is een financiële inspanning te leveren ten gunste van de gemeenten wat de opleiding van de politie betreft. Hierover zal hij beroep doen op het fonds van gouverneurs dat als bijzonder fonds voor uitrusting opgenomen is in zijn begroting; hij zal tevens de subsidies voor de politiescholen verlagen.

Wat de ter beschikking van de gemeentebesturen gestelde personeelsleden betreft die zich inlaten met administratieve taken van de politie, verklaart de Minister dat hij de verlenging met twee jaar van de desbetreffende contracten gevraagd heeft; de Minister is trouwens eerder voorstander van het systeem dat geldt voor de ambtenaren die ter beschikking worden gesteld van de gemeentebesturen voor de uitreiking van de nieuwe identiteitskaarten, en waar een duurtijd van vijf jaar voorzien is. Wat de aangevraagde verlenging met twee jaar betreft, verklaart de Minister hierop nog geen gunstig antwoord ontvangen te hebben.

Verwijzend naar het verslag van de Koninklijke Commissie tot harmonisering en vereenvoudiging van ¹/₂ fiscaliteit, legt hetzelfde lid er de nadruk op dat elke fiscale hervorming ook vanuit het standpunt van de gemeenten dient onderzocht te worden.

Hij wijst erop dat elke vermindering van de nationale fiscaliteit gevolgen heeft voor de gemeenten. Aangezien het grootste deel van de inkomsten van de gemeenten afkomstig is van de personenbelasting, kan het niet anders dan dat elke hervorming van de desbetreffende fiscaliteit onmiddellijke gevolgen heeft voor de gemeenten. Wat de eventuele doorgedreven decentralisatie van de bevoegdheid tot belastingheffing betreft, is het lid ervan overtuigd dat deze taak voor de meeste gemeenten onuitvoerbaar zal blijken te zijn.

Wat het hulpfonds tot financieel herstel van de gemeenten betreft, verklaart de Minister dat dit over enkele weken zal moeten herzien worden. Totnogtoe maken de vijf grote steden (Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent en Luik) deel uit van dit fonds, samen met de gemeenten Elsene, Etterbeek, Evere, Schaarbeek, Sint-Gillis, Sint-Joost-ten-Node, Sint-Pieters-Woluwe, Vorst en Watermaal-Bosvoorde.

Wat de leningslasten voor dit fonds betreft, verklaart de Minister dat het inderdaad juist is dat bepaalde gemeenten

ment » et « taux d'accroissement », mentionnés dans les articles 1er et 2 de l'arrêté royal n° 263 du 31 décembre 1983 par les mots « coefficient d'évolution » et « taux d'évolution » de manière à permettre une croissance négative lors du calcul des dotations du Fonds des Communes et du Fonds des Provinces.

Pour éviter des remboursements sur des montants déjà versés, l'arrêté royal stipule qu'en pareil cas, les différences sont déduites des dotations de l'année suivante. En outre, il est prévu qu'à ces différences doit s'appliquer la clef de répartition de l'année pour laquelle le dépassement a eu lieu.

Interrogé par un membre, le Ministre de l'Intérieur confirme ce qu'il a dit au cours d'une réunion des bourgmestres de la région de Mons-Borinage, à savoir qu'il est disposé à faire un effort financier en faveur des communes pour ce qui est de la formation de la police. Il fera appel à cet effet au fonds des gouverneurs, qui est inscrit à son budget en tant que fonds spécial pour les équipements; il réduira, en même temps, les subventions aux écoles de police.

Pour ce qui est des agents qui sont mis à la disposition des administrations communales pour assurer des tâches administratives de la police, le Ministre déclare avoir demandé la prorogation de deux ans de leurs contrats; il se dit d'ailleurs partisan du système appliqué aux fonctionnaires mis à la disposition des administrations communales pour la délivrance des nouvelles cartes d'identité, système dans lequel la durée contractuelle est de cinq ans. Le Ministre précise qu'il n'a pas encore reçu de réponse favorable à sa demande de prorogation de deux ans.

A propos du rapport de la Commission royale d'harmonisation et de simplification de la fiscalité, le même membre souligne que toute réforme fiscale doit également être examinée sous l'angle des préoccupations communales.

Il relève que toute réduction de la fiscalité nationale a des conséquences pour les communes. Etant donné que la majeure partie des ressources de celles-ci proviennent de l'impôt des personnes physiques, il est inévitable que toute réforme de la fiscalité sur ce point ait des conséquences directes pour les communes. En ce qui concerne l'éventuelle décentralisation poussée du pouvoir d'imposition, l'intervenant est convaincu que cette tâche s'avérera irréalisable pour la plupart des communes.

Quant au Fonds d'aide au redressement financier des communes, le Ministre déclare qu'il devra être revu dans quelques semaines. Jusqu'à présent, les cinq grandes agglomérations (Anvers, Bruxelles, Charleroi, Gand et Liège) font partie de ce fonds, ainsi que les communes d'Etterbeek, Evere, Forest, Ixelles, Schaarbeek, Saint-Gilles, Saint-Josse-ten-Noode, Watermael-Boitsfort et Woluwe-Saint-Pierre.

Relativement aux charges d'emprunts à l'égard de ce fonds, le Ministre dit qu'effectivement, certaines communes y ont

toegetroeden zijn toen de intrestvoet 12 pct. bedroeg, terwijl deze nu verlaagd is tot 7 pct. De leningen die aangegaan zijn waren uiteraard onderworpen aan de intrestvoet door de markt bepaald.

De Minister verklaart dat de oorspronkelijke intrestvoet onmogelijk in een gunstige zin aangepast kan worden. De desbetreffende obligaties hebben inderdaad op dit ogenblik een waarde van 115 pct. in vergelijking met de oorspronkelijke waarde: het heeft derhalve geen zin om ze op te kopen en ze om te zetten in gunstiger obligaties aangezien dit op een nuloperatie uitloopt.

De Minister wijst er tevens op dat al deze leningen slechts kunnen aangegaan worden in het kader van het door de Staat opgestelde leningsplan. De Minister van Financiën wenst de kapitaalmarkt niet te storen door ongewenste operaties; het aangaan van leningen dient gespreid te worden over het totale kalenderjaar. Het gezamenlijk opnemen van leningen op één en hetzelfde ogenblik zou zeer ongunstige gevolgen hebben. Daardoor gebeurt het inderdaad dat aangevraagde leningen niet onmiddellijk aangegaan worden, wat uiteraard tot gevolg heeft dat voor deze leningen de intrestvoet zal gelden van de dag waarop de leningen worden aangegaan en niet van de dag waarop ze werden aangevraagd.

Koninklijk besluit nr. 490
(artikel 3, 2°, van het ontwerp van wet)

Het koninklijk besluit nr. 490 (*Belgisch Staatsblad* van 23 januari 1987) heeft tot doel de mobiliteit van ambtswege te verzekeren van sommige personeelsleden van de gemeenten en van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die éénzelfde werkgebied hebben, ten einde een volledige sanering van de plaatselijke financiën mogelijk te maken.

Een lid van het vastbenoemd, stagedoend of tijdelijk personeel dat in overtal is of wiens betrekking is opgeheven, mag overgeplaatst worden in een bij het O.C.M.W. of bij de gemeente van hetzelfde ambtsgebied te begeven betrekking, voor zover het voldoet aan de toegangsvereisten voor de vacante betrekking.

Onderhavig besluit is niet van toepassing op het contractueel personeel.

Op de vragen van een lid geeft de Minister volgende antwoorden:

1. Een gemeentelijk ambtenaar die overgeplaatst wordt, krijgt inderdaad het statuut van ambtenaar van O.C.M.W.

2. De overgeplaatste ambtenaar behoudt de mogelijkheid om zijn oorspronkelijke administratie de reïntegreren: de mobiliteit geldt inderdaad in beide richtingen maar blijft aan dezelfde voorwaarden onderworpen.

3. Een overgeplaatste ambtenaar behoudt zijn recht op promotie binnen zijn oorspronkelijke administratie niet.

4. Een overgeplaatste ambtenaar verwerft het recht om te solliciteren voor een bevordering binnen zijn nieuwe administratie.

adhéré lorsque le taux d'intérêt s'élevait à 12 p.c., alors qu'actuellement il est descendu à 7 p.c. Il va de soi que les emprunts contractés étaient soumis au taux d'intérêt fixé par le marché.

Il précise qu'il est impossible d'adapter favorablement le taux d'intérêt initial. En effet, les obligations qui s'y rapportent ont pour l'instant une valeur égale à 115 p.c. de la valeur initiale: dès lors, il est inutile de les acheter massivement et de les convertir en obligations plus favorables, vu que cela aboutirait à une opération blanche.

Le Ministre ajoute que tous ces emprunts ne peuvent être contractés que dans le cadre du plan d'emprunts établi par l'Etat. Le Ministre des Finances ne veut pas dérégler le marché des capitaux par des opérations inopportunes; il faut répartir l'ouverture des emprunts sur l'ensemble de l'année civile. Le placement de plusieurs emprunts au même moment aurait des conséquences très défavorables. Il arrive en effet alors que les emprunts demandés ne puissent pas être contractés immédiatement, si bien qu'ils sont naturellement soumis au taux d'intérêt du jour auquel ils sont contractés et non à celui du jour auquel ils ont été demandés.

Arrêté royal n° 490
(article 3, 2°, du projet de loi)

L'arrêté royal n° 490 (*Moniteur belge* du 23 janvier 1987) a pour but d'assurer la mobilité d'office de certains membres du personnel des communes et des centres publics d'aide sociale qui ont un même ressort, afin de permettre un assainissement complet des finances locales.

Un membre du personnel définitif, stagiaire ou temporaire qui est en surnombre ou dont l'emploi est supprimé, peut être transféré dans un emploi à conférer au C.P.A.S. ou à la commune de son ressort, pour autant qu'il remplit les conditions d'accès à l'emploi vacant.

Le présent arrêté ne s'applique pas aux contractuels.

Le Ministre répond de la manière suivante aux questions d'un membre:

1. Un fonctionnaire communal transféré obtient effectivement le statut de fonctionnaire du C.P.A.S.

2. Le fonctionnaire transféré garde la possibilité de réintégrer son administration initiale: en effet, la mobilité est valable dans les deux sens, mais elle reste soumise aux mêmes conditions.

3. Un fonctionnaire transféré ne garde pas ses droits à la promotion dans son administration d'origine.

4. Un fonctionnaire transféré acquiert le droit de solliciter une promotion dans sa nouvelle administration.

5. Op het geldelijke vlak kan de overgeplaatste ambtenaar aanspraak maken op dezelfde rechten als deze die toegekend zijn aan de ambtenaren van de administratie waarnaar hij overgeplaatst is, zelfs zo verschillen mochten bestaan tussen de wedden van beide administraties.

6. Wat de criteria betreft waaraan de ambtenaren zullen moeten voldoen om overgeplaatst te worden, verklaart de Minister dat deze aangelegenheid deel uitmaakt van de gemeentelijke autonomie.

De gemeente moet zelf de overplaatsing organiseren en een overplaatsingsprocedure op punt stellen.

7. Het is inderdaad zo dat over het geheel van de te nemen maatregelen in verband met de mogelijke overplaatsing van ambtenaren, een overleg met de vakbonden moet plaatsvinden; aangezien de individuele gevallen echter slechts een gevolg zijn van de door de raad voor maatschappelijk welzijn en door de gemeenteraad genomen maatregelen, dient hierover geen overleg plaats te vinden met de vakbonden.

En lid wijst erop dat het regelmatig zal voorkomen dat de personeelsleden van de grotere administraties deze van de kleinere zullen blokkeren : in de grotere administraties zal er inderdaad gemakkelijker een overtal ontstaan waardoor de betrokken ambtenaren de vacante betrekkingen in de kleinere administraties, in casu de O.C.M.W.'s, zullen innemen en hierdoor de promotiekansen van dit O.C.M.W.-personeel beperken of opheffen. Het kan trouwens ook gebeuren dat een lid van het gemeentelijk personeel overgeplaatst wordt naar het O.C.M.W., waardoor betere promotiemogelijkheden, binnen de gemeentelijke administratie voor hem verloren gaan; wat zal er gebeuren zo de betrokken ambtenaar in een dergelijk geval zijn overplaatsing weigert ?

De Minister stelt vast dat het koninklijk besluit n° 490 inderdaad heel wat problemen niet oplost. Betreffende deze aangelegenheid zullen nog verdere contacten genomen worden en voorziet hij eventueel nog enkele nieuwe koninklijke besluiten te kunnen uitvaardigen binnen het kader van de door de Koning toegekende bijzondere machten. Een van de betere oplossingen bestaat erin een globaal statuut uit te werken én voor de gemeentelijke én voor de O.C.M.W.-administratie in hun geheel, zoals dit op dit ogenblik b.v. het geval is in Flémalle.

Een lid wijst erop dat de opheffing van een betrekking of het bestaan van een overtal binnen het personeelskader, andere gevolgen zal hebben al naar gelang betrokkene een vastbenoemd, een stagedoend of een tijdelijk personeelslid is; zal in concreto een stagedoend personeelslid, dat niet voldoet aan de toegangsvereisten voor een vacante betrekking bij de te integreren administratie en wiens ambt wordt opgeheven, al dan niet ontslagen worden ?

De Minister verklaart dat dit personeelslid, aangezien het niet voldoet aan de toegangsvereisten voor de vacante betrekking, in overtal zal geplaatst worden in zijn administratie van oorsprong.

5. Sur le plan pécuniaire, le fonctionnaire transféré peut prétendre aux mêmes droits que ceux accordés aux fonctionnaires de l'administration où il a été transféré, même s'il existe des différences entre les traitements des deux administrations.

6. En ce qui concerne les critères auxquels les fonctionnaires devront satisfaire pour être transférés, le Ministre déclare que cette matière relève de l'autonomie communale.

La commune doit organiser elle-même le transfert et mettre au point une procédure ad hoc.

7. Une concertation avec les syndicats doit effectivement avoir lieu sur l'ensemble des mesures à prendre concernant le transfert possible de fonctionnaires; toutefois, étant donné que les cas individuels ne sont qu'une conséquence des mesures prises par le conseil de l'aide sociale et/ou par le conseil communal, il ne doit pas y avoir de concertation à ce sujet avec les syndicats.

Un membre fait remarquer qu'il arrivera régulièrement que les agents des grandes administrations bloqueront ceux des petites : en effet, il y aura plus facilement des effectifs en surnombre dans les grandes administrations, avec la conséquence que les fonctionnaires concernés occuperont les emplois vacants dans les petites administrations, en l'occurrence les C.P.A.S., réduisant ou supprimant ainsi les possibilités de promotion du personnel des C.P.A.S. Par ailleurs, il peut arriver qu'un membre du personnel communal soit transféré au C.P.A.S. et se voie ainsi privé de meilleures possibilités de promotion au sein de l'administration communale; que se passera-t-il si, en pareil cas, le fonctionnaire intéressé refuse son transfert ?

Le Ministre constate que l'arrêté royal n° 490 n'apporte effectivement aucune solution à toute une série de problèmes. Il déclare que d'autres contacts seront encore établis à ce sujet et il prévoit de prendre éventuellement encore une série de nouveaux arrêtés royaux dans le cadre des pouvoirs spéciaux attribués au Roi. L'une des meilleures solutions consiste à mettre au point un statut global pour l'ensemble, d'une part, de l'administration communale et, d'autre part, de l'administration du C.P.A.S., pareil à celui qui est actuellement appliqué à Flémalle, par exemple.

Un membre souligne que la suppression d'un emploi ou l'existence d'effectifs excédentaires au sein du cadre du personnel aura des conséquences différentes suivant que l'intéressé est un agent nommé à titre définitif, stagiaire ou temporaire; la question qui se pose concrètement est de savoir si un membre du personnel stagiaire qui ne remplit pas les conditions d'accès à un emploi devenu vacant dans l'administration à intégrer et dont l'emploi est supprimé, sera ou non licencié.

Le Ministre déclare que, comme cet agent ne remplira pas les conditions d'accès à l'emploi vacant, il sera versé parmi le personnel en surnombre dans son administration d'origine.

Een ander lid wijst erop dat een aantal statuten uitsluitend een welbepaalde anciënniteit als voorwaarde voor een bevordering voorzien.

Nu kan het zijn dat de statuten van de desbetreffende gemeente en het betrokken O.C.M.W. op dat vlak met elkaar verschillen; welk statuut zal van toepassing zijn bij een eventuele overplaatsing?

De Minister is de mening toegedaan dat in een dergelijk geval, waar het om dezelfde rangen of graden handelt, beide statuten beter zouden één gemaakt worden; is dit niet het geval dan geldt het statuut van de te integreren administratie.

Hetzelfde lid wijst erop dat artikel 42 van de O.C.M.W.-wet nu reeds voorziet dat het personeel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn hetzelfde administratief en geldelijk statuut moet genieten als het personeel van de gemeente waar de zetel van het centrum gevestigd is.

Koninklijk besluit nr. 491

(artikel 6, 3°, van het ontwerp van wet)

Het koninklijk besluit nr. 491 (*Belgisch Staatsblad* van 23 januari 1987) wijzigt de wet van 25 april 1933 omtrent de pensioenregeling van het gemeentepersoneel.

Bij hoofdstuk 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen werd het Bijzonder Kinderbijslagfonds voor de plaatselijke en gewestelijke overheidsdiensten omgedoopt tot « Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten ». Naast zijn specifieke opdrachten inzake de kinderbijslagregeling, kreeg deze Rijksdienst als taak alle bijdragen voor sociale zekerheid te innen die door zijn aangeslotenen verschuldigd zijn.

In een eerste fase werd deze inningstaak voorzien voor de sociale bijdragen die op alle betrokken personeelsleden van toepassing zijn. Vanaf 1 januari 1986 werd deze regeling van kracht.

In een tweede fase werd bij koninklijk besluit van 15 juli 1986 deze inningstaak uitgebreid, o.m. tot de inning van de bijdragen voor de pensioenregeling van het personeel van de gemeenten aangesloten bij de Omslagkas voor Gemeentelijke Pensioenen. Deze bijkomende inningstaak gaat in per 1 januari 1987.

In de huidige wetgeving omtrent de pensioenregeling van het gemeentepersoneel, is voorzien dat de Omslagkas der gemeentelijke pensioenen ieder jaar de pensioenuitgaven van het vorige jaar over de gemeenten verdeelt in verhouding tot de wedden die in iedere gemeente gedurende het vorige dienstjaar aan de aangeslotenen betaald werden.

Dit betekent dat de inkomsten van de Omslagkas voor een bepaald jaar overeenkomen, niet met de uitgaven van datzelfde jaar, doch met de uitgaven van het voorbije jaar.

Het verschil tussen deze inkomsten en uitgaven wordt door de Staat gedragen, en betekent een steeds groeiende uitgave.

Un autre intervenant souligne qu'une série de statuts prévoient simplement que, pour pouvoir bénéficier d'une promotion, les intéressés doivent avoir une certaine ancienneté.

Il est toutefois possible que les statuts en vigueur pour le personnel de la commune et celui du C.P.A.S. diffèrent sur ce point; quel est le statut qu'on appliquera dans le cas d'un transfert?

Le Ministre estime que, dans un tel cas, où rangs et grades sont les mêmes, il serait préférable que les deux statuts soient uniformisés; s'ils ne le sont pas, c'est le statut en vigueur dans l'administration dans laquelle on entre qui s'appliquera.

Le même intervenant souligne que l'article 42 de la loi sur les C.P.A.S. prévoit déjà que le personnel du centre public d'aide sociale bénéficie des mêmes statuts administratif et pécuniaire que le personnel de la commune où le centre a son siège.

Arrêté royal n° 491

(article 6, 3°, du projet de loi)

L'arrêté royal n° 491 (*Moniteur belge* du 23 janvier 1987) modifie la loi du 25 avril 1933 relative à la pension du personnel communal.

Au chapitre 1er de la loi du 1er août 1985 portant des dispositions sociales, la Caisse spéciale d'allocations familiales des administrations locales et régionales a été rebaptisée en « Office national de sécurité sociale des administrations provinciales et locales ». Hormis ses tâches spécifiques en matière du régime des allocations familiales, l'Office doit également se charger de la perception de toutes les cotisations de sécurité sociale dues par ses affiliés.

En une première phase, cette tâche de perception était prévue pour les cotisations sociales applicables à tous les membres du personnel concernés. Cette réglementation entrera en vigueur au 1er janvier 1986.

En une deuxième phase, cette tâche de perception a été étendue par l'arrêté royal du 15 juillet 1986, entre autres à la perception des cotisations du régime des pensions pour le personnel communal affilié à la Caisse de répartition des pensions communales. Cette tâche de perception supplémentaire entre en vigueur le 1er janvier 1987.

Dans la législation actuelle concernant le régime des pensions du personnel communal, il est prévu que la Caisse de répartition des pensions communales répartit chaque année les dépenses pour les pensions de l'année précédente entre les communes en proportion des rémunérations payées aux affiliés dans chaque commune au cours de l'exercice précédent.

Ceci signifie que les revenus de la Caisse de répartition pour une certaine année correspondent non pas aux dépenses de la même année mais à celles de l'année précédente.

La différence entre ces revenus et dépenses est à charge de l'Etat, et signifie une dépense croissante constante.

Om deze reden werd beslist de aangroei van deze prefinanciering door de Staat aan de Omslagkas stop te zetten door de inkomsten te berekenen in functie van de uitgaven van het lopende jaar en berekend op de loonmassa van het lopende jaar. Bovendien werd beslist dat een deel van de prefinanciering van het verleden, nl. 1,2 miljard aan de Staat zal worden teruggestort. 1,2 miljard, zijnde het verschil tussen 7,2 miljard (= het geraamde bedrag van prefinanciering voor de gemeentelijke pensioenen 1987) en 6 miljard (= het inlopen van de verhoging van de personenbelasting verschuldigd door de Staat aan de gemeenten overeenkomstig het in koninklijk besluit nr. 202 gehuldigde principe). Hiertoe werd bij koninklijk besluit nr. 423 van 23 juli 1986 de mogelijkheid gegeven aan de R.S.Z.P.P.O. een lening aan te gaan bij het Hulpfonds tot financieel herstel van de gemeenten.

Teneinde tot een eenheid te komen in de uitbetaling van de pensioenen en de regelen omtrent samenvoeging, gemengde loopbanen en inhoudingen beter te kunnen toepassen, werd eveneens beslist dat vanaf 1 januari 1987 de berekening en de toekenning der gemeentelijke pensioenen voortaan toevertrouwd wordt aan de Administratie der Pensioenen.

Ten slotte wordt in het kader van hogergenoemde herstructurering en rationalisering, de Omslagkas afgeschaft, en zal haar functie worden overgenomen door de R.S.Z.P.P.O.

Een lid wenst het probleem te berde te brengen van de autonome gemeentelijke pensioenkassen : hij stelt vast dat in bepaalde gemeenten nog steeds twee systemen in verband met de pensioenregeling gelden, namelijk dit van de plaatselijke gemeentelijke pensioenkassen en dit van de Omslagkas voor gemeentelijke pensioenen. Heel wat van deze plaatselijke pensioenkassen geraken in moeilijkheden, gelet op het feit dat zij enerzijds geen bijdragen ontvangen van de nieuwe gemeenteambtenaren, die aangesloten zijn bij de hogergenoemde Omslagkas, en anderzijds omdat hun reserves uitgeput raken.

Het lid stelt dan ook voor dat men zou nagaan of deze autonome kassen kunnen overgenomen worden zodat alle gemeenteambtenaren van éénzelfde kas zouden afhangen.

Hierbij aansluitend wijst een ander lid erop dat de afschaffing van de Omslagkas van Gemeentelijke Pensioenen en de overname ervan door de R.S.Z.P.P.O. tot gevolg heeft dat de gemeenten op geen enkele manier verder betrokken zijn bij de inning en uitbetaling van de gemeentelijke pensioenen. De gemeenten beschikken inderdaad bij de R.S.Z.P.P.O. over geen enkel eigen orgaan. *In concreto* zal dit heel wat problemen stellen : bepaalde gemeenten verstrekken inderdaad bepaalde toelagen aan hun personeel waaromtrent bij de uitbetaling van de pensioenen betwistingen kunnen rijzen.

Voor dergelijke problemen werd in het verleden binnen de Omslagkas, met zijn gemeentelijke beheerders, steeds een oplossing gevonden. De vraag kan gesteld worden of dit bij de R.S.Z.P.P.O. nog het geval zal zijn : de beheersorganen van de R.S.Z.P.P.O. zijn inderdaad onvoldoende vertrouwd met dergelijke gevallen.

C'est pour cette raison qu'il a été décidé d'arrêter la croissance de ce préfinancement de l'Etat à la Caisse de répartition en calculant les revenus en fonction des dépenses de l'année en cours et calculés sur la masse salariale de l'année en cours. En outre, il a été décidé de rembourser à l'Etat une partie du préfinancement du passé, c'est-à-dire 1,2 milliard. Ce 1,2 milliard étant la différence entre 7,2 milliards (= montant présumé du préfinancement des pensions communales en 1987) et 6 milliards (= rattrapage de l'augmentation de l'I.P.P. dû par l'Etat aux communes suite au principe énoncé dans l'arrêté royal n° 202). Pour ce faire, l'arrêté royal n° 423 du 23 juillet 1986 donne la possibilité à l'O.N.S.S.A.P.L. de conclure un prêt auprès du Fonds d'aide au redressement financier des communes.

Afin d'aboutir à une conformité dans le paiement des pensions et de mieux appliquer les règles de cumul, de *carrière mixte* et de retenues, il a été également décidé qu'à partir du 1er janvier 1987 le calcul et l'octroi des pensions communales seraient dorénavant confiés à l'Administration des pensions.

Enfin, dans le cadre du remaniement et de la rationalisation susmentionnés, la Caisse de répartition sera supprimée, et sa fonction sera reprise par l'O.N.S.S.A.P.L.

Un membre souhaite poser le problème des caisses de pension communales autonomes. Il constate qu'en matière de régime de pension, certaines communes ont encore deux systèmes, à savoir celui de la caisse de pension communale locale et celui de la Caisse de répartition des pensions communales. Nombre de ces caisses de pension locales sont en difficulté en raison du fait qu'elles ne perçoivent pas de cotisations des nouveaux fonctionnaires communaux, lesquels sont affiliés à la Caisse de répartition précitée, d'une part, et parce que, d'autre part, leurs réserves s'épuisent.

L'intervenant propose donc qu'on examine si ces caisses autonomes peuvent être reprises, de telle sorte que tous les fonctionnaires communaux dépendraient d'une seule et même caisse.

Dans le même ordre d'idées, un autre membre fait remarquer que la suppression de la Caisse de répartition des pensions communales et sa reprise par l'O.N.S.S.A.P.L. a pour effet que les communes ne seront plus associées en aucune manière à la perception et au paiement des pensions communales. En effet, les communes ne disposent d'aucun organe propre auprès de l'O.N.S.S.A.P.L. Concrètement, cela posera beaucoup de problèmes : certaines communes versent à leur personnel certaines allocations, qui pourront donner lieu à des contestations lors du paiement des pensions.

Dans le passé, une solution a toujours été trouvée à ces problèmes au sein de la Caisse de répartition avec ses gestionnaires communaux. On peut se demander si ce sera encore le cas avec l'O.N.S.S.A.P.L. : les organes de gestion de l'O.N.S.S.A.P.L. ne sont, en effet, pas suffisamment familiarisés avec de tels cas.

De Minister verklaart dat er op dit ogenblik besprekingen aan de gang zijn om binnen de R.S.Z.P.P.O. een commissie op te richten die dergelijke problemen zou kunnen opvangen; de besprekingen zijn echter nog onvoldoende gevorderd om nu reeds duidelijk te kunnen medelen welke haar juiste taak zal zijn.

STEMMINGEN

Artikel 3, 1°, wordt aangenomen met 10 tegen 5 stemmen.

Artikel 3, 2°, wordt aangenomen met 10 tegen 4 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 3 wordt aangenomen met 10 tegen 6 stemmen.

Artikel 6, 3°, wordt aangenomen met 10 tegen 4 stemmen, bij 1 onthouding.

*
**

Dit verslag is goedgekeurd bij eenparigheid van de 15 aanwezige leden.

De Verslaggever,

M. VAN DEN POEL-WELKENHUYSEN.

De Voorzitter,

G. PAQUE.

Le Ministre déclare que des discussions sont actuellement en cours en vue d'instituer au sein de l'O.N.S.S.A.P.L. une commission qui pourrait régler de tels problèmes; ces discussions ne sont cependant pas encore assez avancées pour qu'on puisse dès à présent indiquer clairement quelle sera sa tâche exacte.

VOTES

L'article 3, 1°, est adopté par 10 voix contre 5.

L'article 3, 2°, est adopté par 10 voix contre 4 et 2 abstentions.

L'article 3 est adopté par 10 voix contre 6.

L'article 6, 3°, est adopté par 10 voix contre 4 et 1 abstention.

*
**

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 15 membres présents.

Le Rapporteur,

M. VAN DEN POEL-WELKENHUYSEN.

Le Président,

G. PAQUE.